

Slovenski hmeljar

Prvi slovenski strokovni list za hmeljarstvo

Izhaja štirinajstnevno ♦ Naročnina Din 20.—, za inozemstvo Din 50.—; posamezna številka Din 2.— ♦ Uredništvo in uprava: Celje, Cankarjeva ul. 4, telefon 176

Leto VI

Celje, dne 13. septembra 1935

Štev. 18

Joh. Barth & sin:

O hmelju 1934/35

Neskončno zamožanje mednarodnega blagovnega prometa je tudi lani trajalo dalje. Trgovsko-politični boj, zapiranje posameznih držav s kontingentiranjem uvoza, devizne težkoče in klirinške pogodbe preprečujejo ozdravljenje svetovnega gospodarstva, ki zavisi od stabiliziranja valut, ureditve mednarodnih dolgov in odstranitve trgovsko-političnega protekcionizma. Namesto da bi posvetil trgovec svojo skrb možnosti večjega prometa, mora proučevati predvsem razne predpise, ki se pojavljajo v posameznih državah za uvoz, prevoz in izvoz ter izplačilo vedno zopet v novih variantah.

V letu 1934 je produkcija piva šele začela nazadovati v nekaterih deželah (Alžir, Belgija, Francija, Nizozemska in Venezuela), v drugih je nazadovala dalje (Bolgarija, Estonija, Jugoslavija, Italija, Litva, Avstrija in Turčija), v nekaterih pa se je dalje dvigala (Kolumbija, Kuba, Mehika, Amerika, Nemčija, Anglija in Egipet ter Argentinijska) v drugih pa se pričela dvigati (Brazilija, Čile, Kitajska, Danska, Dancig, Ekvador, Finska, Grčija, Japonska, Latvija, Peru, Poljska, Španska, Švedska, Švica, južnoafriška unija, ČSR in Uruguay).

S februarjem je tudi Islandija ukinila prohibicijo, vendar predpisala za pivo največ 2½% alkohola, dočim se svobodno toči še tako močno žganje.

Svetovna produkcija piva je znašala lani 185.493.000 hl, predlani 170.600.000, porabilo pa se je k temu (po 0,33–1,50 kg za 1 hl) 533.485 stofov hmelja.

Pridelek hmelja je znašal žlahtnega na kontinentu skupno v letu 1931 ca. 251.600 stofov (7,7 na

1 ha) na 32.468 ha, 1932 ca. 187.200 (7,3) na 25.362 ha, 1933 ca. 209.100 (8,2) na 27.908 ha in 1934 ca. 225.400 stofov (8,05 na 1 ha) na 30.678 ha, grobega (v Angliji, Ameriki in Avstraliji) pa v letu 1931 ca. 466.500 stofov (14 na 1 ha) na 17.731 ha, 1932 ca. 464.800 (13,4) na 16.454 ha, 1933 ca. 620.400 (18) na 20.200 ha in 1934 ca. 710.700 stofov (17,7 na 1 ha) na 22.977 ha, skupno svetovni pridelek torej v letu 1931 ca. 484.850 stofov (9,6 na 1 ha) na 50.379 ha, 1932 ca. 419.600 (10) na 41.816 ha, 1933 ca. 519.350 (12,4) na 48.108 ha in 1934 ca. 580.750 stofov (12 na 1 ha) na 53.655 ha.

Zaloge hmelja v pivovarnah so letos najbrže večinoma manjše kakor navadno. Svetovna kriza, previsoke cene lani, negotovost glede konsuma piva v bodoče, zahteva pivovarniških tehnikov po čim bolj svežem hmelju, vse to je povzročilo, da so se lani pivovarne slabše založile s hmeljem kakor navadno doslej.

Splošno pridelek žlahtnega hmelja, ki se rabi za vse vrste piva s spodnjim vrenjem, pri normalni letini nekako odgovarja potrebi. Tako so neprodane zaloge lanskega hmelja znašale konec junija letos žlahtnega v srednji Evropi še kakih 40.000 stofov (v Nemčiji 10.000 stofov lanskega in 4.150 stofov predlanskega, v ČSR 1.350 lanskega — Žatec 1.000, Uštěk in Roudnice 350 ter kakih 12.000 sindikatnega hmelja od prvotnih 30.000, za katerega jamči država s 23.500.000 Kč in je velik del že uničen — in 700 stofov starejših letnikov, na Poljskem 1.000, v Sloveniji 200 in v Bački 750 stofov ter nekaj malega v Franciji in Belgiji); ker pa je to povprečno le slabše blago, bo povpraševanje predvsem za letošnji pridelek. Obratno pa je grobega hmelja (Anglija, Amerika in Avstralija), ki se rabi predvsem za pivo z vrhnjim vrenjem, že precejšnja nadprodukcija in so letos konec junija

zaloge neprodanega hmelja v Angliji znašale 15.000 in v Ameriki 72.480 (polovico lanskega), torej skupno 87.000 stotov.

Radi dolgotrajne suše je hmeljska rastlina lani večinoma povsod močno trpela. Kobule so bile zato večinoma manjše in blago splošno bolj lahko. Na grenčicah je bil hmelj lani tako reven kakor že davno ne in ga je bilo zato treba pridati pivu več kakor navadno, da se je držalo. Poljska in Jugoslavija sta končno prišli do prepričanja, da peronospora ne pozna šale, ker jima je povzročila lani abnormalni razvoj in slabo barvo ter razvrednotenje pridelka. Hmeljska pršica (rdeči pajek), ki povzroča znani bakreni palež, se je izkazala kot najnevarnejši sovražnik hmeljske rastline v vročih in suhih letih.

Zanimivo je, kako se je razvijala lani hmeljska rastlina v posameznih državah in okoliših, kakšno je bilo blago in kako se je prodajalo.

V Nemčiji je že konec maja dosegla rastlina do vrha opor, toda tudi predčasno je začela odganjati v cvet in deloma zaustavljati rast. Bolhači spomladi niso povzročili znatnejše škode, pač pa voluhar in drugi živalski škodljivci. Zelo se je razširila tudi hmeljska pršica (rdeči pajek), za katero se v začetku nihče ni dosti zmenil in se jo je pričelo zalirati šele pozneje z žvepleno-apneno brozgo in 1% raztopino erysita, vendar brez znatnejšega uspeha; šele v začetku avgusta je nekaj dežja in hladnejše vreme preprečilo nadaljnje širjenje nevarnega škodljivca. Radi abnormalnega razvoja rastline se je že v začetku avgusta pričelo s podbiranjem, ki je polagoma prešlo v splošno obiranje; pri zgodnjih vrstah hmelja pa se je pričelo s podbiranjem tudi že sredi julija. Splošno so pozni hmelji (Württemberg, Baden) dali znatno boljši pridelek.

Glede kakovosti se je pridelalo lani v Nemčiji la hmelja v Hallertau 10%, Spalt 50%, Hersbruck 35%, Tettnang in Bodensee 10% ter Württemberg in Baden 40%, Ila pa 75%, 40%, 50%, 60% in 40%, slabšega pa 15%, 10%, 15%, 30% in 20%. Največji nemški hmeljski okoliš, Hallertau, je torej lani najslabše odrezal.

Uvozilo se je hmelja v Nemčijo od 1. X. 1932 do 30. IX. 1933 še 23.264 stotov, od 1. X. 1933 do 30. IX. 1934 le 17.246, od 1. X. 1934 do 31. V. 1935 pa 25.045 stotov, izvozilo pa v istem času 31.810, 37.358 in 24.199 stotov.

V svrhu ureditve vnovčenja hmelja se je v Nemčiji cena obvezno določila na 4:20–6:40 RM

Počasi in previdno prodajajte!

(74–113 Din), vsak kupec pa je moral za vsakih 100 kg še prispevati 20 RM (35 Din) nemški hmeljski prometni družbi (NHPD). Čisti zaslužek trgovca tudi ni smel znašati nad 20 RM (35 Din) pri 100 kg. Tudi za prodajo iz druge roke pivovarvam so se ločno določili pogoji. Do 1. XI. l. l. je bila prodaja po obveznih cenah svobodna in si je vsak kupec lahko izbral blago po mili volji. V tem oziru je bilo vnovčenje vsekakor bolje urejeno kakor v Angliji. Splošno bo smiselna ureditev vnovčenja vsekakor koristila hmeljarjem, trgovcem in pivovarvam.

Nakupovanje je bilo lani prav živahno in je šlo izredno hitro od rok. V Hallertau je pričela kupčija s 4:20–5:20 RM (74–91 Din), do srede oktobra se je cena dvignila na 5:40 RM (95 Din) in pozneje tudi še do 5:80 RM (102 Din) in čez, ker je zlasti lepšega blaga tedaj že zelo primanjkovalo. Spalt je v začetku septembra začel prodajati s 5:80 do 6:40 RM (102–113 Din) najboljše in s 4:60–5:80 RM (81–102 Din) slabše blago ter v štirinajstih dneh bil skoro razprodan. V Tettnangu se je najlepše blago prodalo po 5:60–6:40 RM (91–113 Din), potem pa so cene padle, ker je bilo blago večinoma in zlasti v barvi slabo, na 4:20 do 5:— RM (74 do 88 Din). Württemberg je lepše blago hitro prodal po 4:20–5:— RM (74–88 Din), Baden po 4:40 do 5:20 RM (77–91 Din), v Hersbrucku pa se je počasi prodajalo po 4:20–4:60 RM (74–81 Din). Za znamkovanje nesposoben hmelj se je plačevalo po 3 RM (53 Din), neznamkovan izven okolišev pa do 4:40 RM (77 Din) in rjav hmelj po 1:20–1:60 RM (21–28 Din). Od 1. XI. pa je svobodno trgovanje prenehalo in je pravico do nakupa imela le še NHPD, ki je prevzela še preostalih 6.203 stotov iz prve roke, vendar pa pri tem tudi pri najslabšem za znamkovanje sposobnem cena ni šla po 3 RM (53 Din); konec junija letos pa so znašale neprodane zaloge še 1.000 lanskega in 4.150 stotov predlanskega hmelja.

Razno

Konsum piva v Angliji se dviga in udomačuje vedno bolj, pa je vendar vedno manj pijancev. Dočim je bilo leta 1913 še 188.877 oseb kaznovanih radi pijanosti, jih je bilo leta 1933 samo 30.146. Vidi se, da Angleži vedno bolj opuščajo težke alkoholne pijače ter pijejo raje okusno, zdravo in redilno pivo.

Izvozni prispevek bodo morali žrtvovati hmeljarji v Nemčiji, in sicer mora oddati v ta namen vsak hmeljar, ki ima nad 60 a nasadov, 10% pridelka, kdor ima manj kot 60 a nasadov, pa 5% izkupička.

Ne ponujajte, da ne ubijete cene!

Hmeljarska poročila

Savinjska dolina: V teku zadnjih štirinajst dni se je kupčija razvila in je bilo pri čim dalje živahnem zanimanju in povpraševanju za vse vrste blaga prodano iz prve roke že nad 7000 stotov letošnjega pridelka. Cene so se učvrstile in se za srednje in dobro srednje blago plačuje 18–23 Din, za prvovrstno 24 do 25 Din in za najboljšo ter zlasti tudi v barvi brezhibno pa z napitnino vred tudi do 26 Din za kg in čez. Nekaj zanimanja je tudi že za cenejše blago. Kupuje se največ za angleški, belgijski in ameriški račun.

Vojvodina: Obiranje je končano in pridelek se ceni na nekaj nad 15.000 stotov. Kakovost letošnjega pridelka je v splošnem boljša kot lani, četudi je vreme zadnji čas pred in med obiranjem bilo zelo neugodno. — Kupčija je v polnem teku in so se cene ustalile za boljše in najboljšo blago na 15–18 Din za kg.

Češko slovaška: Obiranje je končano in letošnji pridelek je glede kakovosti boljši kakor lani, glede množine pa ne bo dosegel prvoine cenitve in znašal v Žatcu kakih 8000 stotov manj kakor lani, namreč le 43.000 stotov; prav tako bo tudi v Ušišku letina bolj pičila, kakor pa se je računalo. — Kupčija za letošnji pridelek se je že razvila in je zlasti za boljše blago mnogo povpraševanja in tendenca čvrsta. Tako se je zadnje dni plačevalo v Žatcu za res izbrano prvovrstno blago že do 63 Din in čez, za prvovrstno 58 do 62 Din in za srednje 50–57 Din, v Ušišku in Roudnici pa 40–47 Din za kg. Računa se, da je v Žatcu prodano iz prve roke že nad 6000 stotov letošnjega pridelka, pretežno za izvoz. Tudi za starejše letnike je še nekaj zanimanja ter notira žatec lanski 39–45 Din in predlanski 25–27 Din za kg. Za letošnji pridelek je tendenca zlasti za prvovrstno blago čvrsta in živahna, za ostalo pa bolj mirna.

Nemčija: Obiranje letošnjega pridelka bo v tekočem tednu v glavnem končano, četudi ga je slabo vreme močno oviralo in vpliva deloma neugodno tudi na kakovost blaga. Priderek bo glede kakovosti vsekakor boljši kakor lani in tudi glede množine nekoliko večji, četudi zlasti v največjem okolišu, Hallertau, menda ne bo dosegel prvotne cenitve. — Z 31. pr. m. so bile določene tudi že najvišje ter najnižje dopustne cene za letošnji pridelek, in sicer za Hallertau, Spalt, Tettnang, Jura in Baden z 70–106 Din za ostale provenience pa s 60–106 Din za kg. V Tettnangu je kupčija že v polnem razmahu, pa tudi v Spaltu in drugod se polagoma razvija. Za Tettnang se plačuje do 91 Din, za Hersbruck pa do 74 Din, dočim se je v Spaltu začelo s 88 Din za kg. Za lanski pridelek zanimanje ponehava in cene popuščajo; vkljub temu pa se je nekaj tržilo, in sicer za domačo porabo s 31–67 Din ter za izvoz z 29 Din za kg. Več povpraševanja je bilo za predlanski pridelek po 17–31 Din za kg. Prihodnji teden bo predvidoma že prišla kupčija za letošnji pridelek iz prve roke v polni tek, tem bolj, ker si bodo mnoge pivovarne skušale nakupiti potrebno blago naravnost od producentov.

Francija: Zadnji čas pred obiranjem so že močno izsušeni nasadi dobili še nekaj dežja, da so se

Poravnajte naročnino!

kobule lahko še dobro razvile in dozorele. Semtertje je sicer takoj začel hmelj polagoma rjaveti, vendar resnejše nevarnosti ni. Izgleda, da bo pridelek boljši in tudi glede množine nekoliko obilnejši, kakor pa se je prvotno pričakovalo. V tekočem tednu je pričelo splošno obiranje, semtertje pa že koncem preteklega tedna. — Kupčija se polagoma razvija, vendar je letošnjega pridelka še malo sposobnega za prodajo. Pri prvih manjših zaključkih se je plačevalo za najboljšo blago 34–43 Din za kg, vendar bodo šele prihodnji teden prišle do veljave prave cene. Za lansko blago ni več zanimanja.

Poljska: Vsa poročila zakasnila.

Belgija: Obiranje je v polnem teku in bo prihodnji teden v splošnem končano. Priderek tako glede kakovosti kakor glede množine ne bo zaostajal za lanskim. — Kupčija je zaenkrat še precej mirna. Za lanski pridelek ni več mnogo povpraševanja in notira 14–17 Din za kg. Nekaj več zanimanja je za letošnje blago, za katero se plačuje do 17 Din za kg.

Anglija: Obiranje je v polnem teku ter bo pridelek glede kakovosti prav dober in tudi obilnejši, kakor se je računalo. Prav zadnji čas je izdaten dež precej namočil izsušene nasade, ki so si hitro še nekoliko opomogli. Vkljub temu pa bo pridelek glede množine precej zaostajal za lanskim. — Kupčija docela miruje, ker za starejše letnike ni več zanimanja, letošnji pridelek pa se še ne trži.

Amerika: Že ob koncu avgusta je pričelo obiranje, ki gre pri razmeroma ugodnem vremenu prav dobro od rok. Tržišče je prav mirno in skoro brez prometa. Cene za prejšnje letnike so ostale sicer v glavnem nespremenjene, vendar so več ali manj le nominalne. Za letošnji pridelek pa je že mnogo zanimanja, vendar se kupčija še ni prav razvila.

Splošno: Večinoma povsod je zlasti za izvoz mnogo povpraševanja le za boljše in najboljšo ter zlasti v barvi brezhibno blago, za katero je tudi tendenca čvrsta, dočim je za slabše blago tendenca razmeroma mirna. Izgleda, da bo za gladko zeleni hmelj bolj trda in da so za tako blago cene čvrste.

Za razvedrilo

Dvom.

Mati: »Kaj se pa tako kislo držiš?«

Hči: »Oh, plesavec mi je venomer na kurja očesa stopal.«

Mati: »Zakaj mu pa nisi tega povedala?«

Hči: »Ko pa nisem vedela, če se spodobi, imeti kurja očesa.«

Ne boš!

Žena (pred zlatarsko izložbo): »Ko bi bila tale zapestnica moja, mislim, da bi ne imela nikoli nobene želje več na svetu!«

Mož: »Pojdiva naprej! Pomisli, kako pusto in dolgočasno mora biti življenje, če nima človek nobene želje več na svetu!«

Zahtevajte vedno najvišje dnevne cene!

Naročajte, čitajte, priporočajte in razširjajte prvi slovenski in prvi hmeljarsko-strokovni list v državi

SLOVENSKI HMELJAR

Zbirajte in prispevajte za tiskovni sklad, da se list še bolj razmahne in mu v sezoni omogočite tudi čim več posebnih izdaj!

Kmetje, meščani, trgovci, obrtniki!

Zavarovalnica slovenskega ljudstva je le

Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani

Zavaruje:

1. proti požaru, strelji in plinski razstrelbi: poslopja vsake vrste, dograjena pa tudi med gradnjo, vse premičnine, pohištvo, zvonove, poljske pridelke **hmelj**, žito, krmo itd.;
2. proti razbitju in razpokii: zvonove, steklo;
3. v življenskem oddelku: na doživetje in smrt, otroške dote, rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah in posmrtninsko zavarovanje »KARITAS«;
4. sprejema nezgodna zavarovanja poedincev, društev, kolektivna delavska zavarovanja, potovalna zavarovanja, zavarovanja šoferjev, potnikov v avtu, zavarovanja zakonite dolžnosti jamstva v vseh oblikah, zavarovanja avtomobilov zoper poškodbo, požar in tatvino.

Za vsa pojasnila in nasvete v zavarovalnih zadevah se obračajte le na naše krajevne poverjenike po župnijah ter

v Celju

na podružnico Vzajemne zavarovalnice, palača Ljudske posojilnice, Vodnikova ulica 2, in

v Mariboru

na gosp. Franja Žebota, glavnega zastopnika Vzajemne zavarovalnice, Loška ulica šte. 10.

Sprejema hranilne vloge in jih obrestuje najbolje. Denar je pri njej naložen popolnoma varno. Za hranilne vloge jamči poleg rezervin hiš nad 5000 članov - posestnikov z vsem svojim premoženjem

Ljudska posojilnica v Celju

v novi, lastni palači

na voglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo